

المختصر في صفة العمرة وأحكامها
(الجمعية)

ແຜ່ນພັບສະບັບຫຍໍ້ກ່ຽວກັບຂັ້ນຕອນ
ການປະຕິບັດພິທີອຸມເຮາະຫໍ
ແລະ ຂັ້ນຍັດຕ່າງໆ ຂອງມັນ

ແຜ່ນພິບສະບັບຫຍໍ້ກ່ຽວກັບຂັ້ນຕອນການປະຕິ ບັດພິທີອຸມເຮາະຫ໌ ແລະ ຂໍ້ບັນຍັດຕ່າງໆ ຂອງມັນ

ມວນການສັນລະເສີນທັງປວງເປັນສິດຂອງອັລລ໌ຮ໌
ຜູ້ອະພິບານແຫ່ງສາກົນລະໂລກ, ແລະ ຂໍສໍລະວາດ ແລະ
ສະລາມສັນຕິຈົ່ງປະສົບຕໍ່ທ່ານນະບີຂອງເຮົາ ມຸຮາມັດ,
ພ້ອມດ້ວຍວົງວານ ແລະ ມິດສະຫາຍຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ.

ຕໍ່ຈາກນີ້:

ນີ້ຄືຂໍ້ຄວາມສະບັບຫຍໍ້ກ່ຽວກັບຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດພິ
ທີອຸມເຮາະຫ໌, ຂໍ້ບັນຍັດ ແລະ ກົດລະບຽບລະຍາດຂອງມັນ,
ເຊິ່ງພວກເຮົາໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ໃນຂໍ້ສັ່ງໃຊ້ນີ້
ການອະທິບາຍເຖິງສ່ວນໃຫຍ່ຂອງສິ່ງທີ່ຜູ້ປະກອບພິທີອຸມເຮ
າະຫ໌ຕ້ອງການ.

ຂໍຕໍ່ອັລລ໌ຮ໌

ໄດ້ຊົງໂບດເຮັດໃຫ້ຜົນງານນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ບໍລິສຸດໃຈເພື່ອພຣະພໍ້
ກອັນຊົງກຽດຂອງພຣະອົງ, ແລະ
ຊົງໂບດໃຫ້ບັນດາມຸສລິມທົ່ວໄປໄດ້ຮັບປະໂຫຍດຈາກຜົນງານ
ນີ້.

ຄະນະກຳມະການວິຊາການ ປະຈຳ
ສະມາຄົມບໍລິການເນື້ອຫາສາສະໜາອິສລາມໃນພາສາຕ່າງໆ

ບົດເກົ້ານຳ

ຂໍ້ທີໜຶ່ງ:

ເງື່ອນໄຂຂອງການຕອບຮັບການເຮັດອິບາດະຫ໌

ການອິບາດະຫ໌ຈະບໍ່ຖືກຕອບຮັບ ນະ ທີ່ອັລລ໌ຮ໌
ນອກຈາກຈະຕ້ອງມີສອງເງື່ອນໄຂ:

ໜຶ່ງ : ຄວາມບໍລິສຸດໃຈ (ອິດລາສ), ຄືການມີເຈດຕະນາມຸ່ງຫວັງຄວາມໂປດບານຂອງອັລລາຢູນ ແລະ ໂລກອາຄີຣາຫໍ, ອັລລາຢູນສູງສົ່ງໄດ້ຕັດວ່າ:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حَقَّاءَ﴾

(ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຖືກບັນຊາໃຫ້ກະທຳອື່ນໃດ ນອກຈາກເພື່ອເຄົາລົບພັກດີຕໍ່ອັລລາຢູນ ເປັນຜູ້ມີເຈດຕະນາບໍລິສຸດໃນການພັກດີຕໍ່ພຣະອົງ ເປັນຜູ້ຢູ່ໃນແນວທາງທີ່ທ່ຽງກົງ)¹, [ອັລ-ບັຍຍິນະ: 5].

ແລະ ທ່ານນະບີ ຊໍລັລລໍຮຸ ອະໄລຮີ ວະຊໍລລໍ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى».

«ແທ້ຈິງທຸກໆ ການງານຂຶ້ນຢູ່ກັບການຕັ້ງເຈດຕະນາ, ແລະ ແທ້ຈິງທຸກໆ

ການງານຈະໄດ້ຮັບຜົນຕາມທີ່ໄດ້ຕັ້ງເຈດຕະນາໄວ້»².

ສອງ : ການປະຕິບັດຕາມທ່ານນະບີໃນເລື່ອງດັ່ງກ່າວ ທັງຄໍາເວົ້າ ແລະ ການກະທຳ, ທ່ານນະບີ ຊໍລັລລໍຮຸ ອະໄລຮີ ວະຊໍລລໍ ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ فِيهِ فَهُوَ رَدٌّ»

“ໃຜກໍ່ຕາມທີ່ເຮັດສິ່ງອື່ນໃນກົດຈະການສາສະໜາຂອງເຮົາ ເຊິ່ງສິ່ງນັ້ນ ເຮົາບໍ່ໄດ້ສົ່ງໃຊ້ໃຫ້ເຮັດ (ບໍ່ມີແບບຢ່າງ) ດັ່ງນັ້ນສິ່ງທີ່ເຮັດຂຶ້ນມາໃໝ່ນັ້ນຢ່ອມຖືກປະຕິເສດ (ບໍ່ຖືກຕອບຮັບຈາກອັລລາຢູນ)”³ ແລະ ໃນອີກລາຍງານໜຶ່ງ:

¹ ໝາຍເຖິງ: ການມຸ່ງໜ້າສູ່ພຣະອົງ ແລະ ການເຄົາລົບພັກດີຕໍ່ພຣະອົງ, ໂດຍຫັນຫຼັງໃຫ້ແກ່ສິ່ງອື່ນໃດນອກເໜືອຈາກພຣະອົງ.

ຕັ້ງຊື່ ອັສ-ສະອັດີ (ໜ້າ 538)

² ບັນທຶກໂດຍ ອັລບຸກຄໍຣີ, ເລກທີ (1) ແລະ ມຸສລິມ, ເລກທີ (1907).

³ ບັນທຶກໂດຍ ອັລບຸກຄໍຣີ, ເລກທີ (2697) ແລະ ມຸສລິມ, ເລກທີ (1718).

«مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ».

«ໃຜກໍ່ຕາມທີເຮັດສິ່ງອື່ນໃນກົດຈະການສາດສະໜາທີ່ເຮົາບໍ່ໄດ້ສັ່ງໃຊ້ ດັ່ງນັ້ນກົດຈະການນັ້ນຈະຖືກປະຕິເສດບໍ່ຕອບຮັບ»¹.

ຂໍ້ທີ່ສອງ:

**ຂໍ້ກຳນົດຂອງການຮຽນຮູ້ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດພິທີ
ອຸມເຮາະຫ໌ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດຕ່າງໆ ຂອງມັນ**

ຜູ້ໃດທີ່ປາດຖະນາຈະເຄົາລົບພັກດີຕໍ່ອັນລັຫ໌ ຕະອາລາ
ດ້ວຍການປະຕິບັດອິບາດະຫ໌ໃດໜຶ່ງ
ກໍຄວນສຶກສາຮູ້ຮຽນແນວທາງຂອງທ່ານນະບີ ຊັລລັລຸລຸ
ອະໄລຮີ ວະສັລລາ ໃນອິບາດະຫ໌ນັ້ນໆ
ເພື່ອທີ່ການປະຕິບັດຂອງເຂົາຈະໄດ້ຖືກຕ້ອງຕາມສຸນນະຫ໌.
ແລະ ທ່ານນະບີ ຊັລລັລຸລຸ ອະໄລຮີ ວະສັລລາ
ໄດ້ຊຸກຍູ້ໃຫ້ຜູ້ຄົນປະຕິບັດຕາມ ແລະ
ຍຶດຖືເປັນແບບຢ່າງຕາມແນວທາງຂອງທ່ານ;
ດັ່ງລາຍງານຈາກ ມາລິກ ບິນ ອັລຫຸໄວຣິດ ອໍດີຍັລລຸອັນຮຸ
ໄດ້ກ່າວວ່າ: ທ່ານສາສະນະທູດຂອງອັນລັຫ໌ ຊັລລັລຸລຸ ອະໄລຮີ
ວະສັລລາ ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ:

«صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّي».

«ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງລະຫມາດຄືທີ່ທ່ານເຫັນຂ້ອຍລະຫມາດ»².

¹ ບັນທຶກໂດຍມຸສລິມ, ເລກທີ (1718).

² ບັນທຶກໂດຍອັລບຸກຄໍຣີ : ເລກທີ (6008).

ແລະ ລາຍງານຈາກທ່ານຈາບິຣ ຣໍດີຢ໌ລວໍຮຸ ອັນຮຸ
ໄດ້ເວົ້າວ່າ:

«رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَزِمِي عَلَى رَأْسِهِ يَوْمَ النَّحْرِ وَيَقُولُ: لِنَأْخُذُوا
مَنَاسِكَكُمْ، فَإِنِّي لَا أَدْرِي لَعَلِّي لَا أَحُجُّ بَعْدَ حَجَّتِي هَذِهِ».

((ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນທ່ານນະບີ ﷺ

ຂວ່າງຫີນເທິງພາຫະນະຂອງເພິ່ນ ໃນວັນນະຫຼັກ
(ວັນແຫ່ງການເຊື້ອດ) ແລະ ທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ:
ພວກເຈົ້າຈຶ່ງຮັບເອົາພິທີກຳຂອງພວກເຈົ້າປະຕິບັດຕາມ ຫຼື
ຮຽນຮູ້, ເພາະແທ້ຈິງແລ້ວຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ວ່າ
ບາງທີຂ້ອຍອາດຈະບໍ່ໄດ້ປະກອບພິທີຫຼັກຈົນ
ຫຼັງຈາກພິທີຫຼັກຈົນຄັ້ງນີ້ຂອງຂ້ອຍ))¹.

ຂໍ້ທີ່ສາມ: ຄວາມປະເສີດຂອງອຸມຮາະຫັ

ອຸມຮາະມີສອງຄວາມປະເສີດ: ທົ່ວໄປ ແລະ ລະເພາະ.

ທົ່ວໄປ:

ລາຍງານຈາກທ່ານອາບູ ຮູຮອຍຮາະຫັ ຣໍດີຢ໌ລວໍຮຸ ອັນຮຸ
ເວົ້າວ່າ: ທ່ານຣໍສູລຸລວໍຫັ ෈ ກ່າວວ່າ:

«الْعُمْرَةُ إِلَى الْعُمْرَةِ كَفَّارَةٌ لِمَا بَيْنَهُمَا، وَالْحَجُّ الْمَبْرُورُ لَيْسَ لَهُ جَزَاءٌ إِلَّا الْجَنَّةُ».
«ການເຮັດອຸມຮາະຫັຄັ້ງໜຶ່ງ ຫາອີກຄັ້ງໜຶ່ງ
ເປັນການລົບລ້າງຄວາມຜິດທີ່ຢູ່ລະຫວ່າງທັງສອງ, ແລະ
ຫົກທີ່ຖືກຕອບຮັບນັ້ນ ບໍ່ມີການຕອບແທນໃດໆ
ນອກຈາກສວນສະຫວັນ»².

¹ ບັນທຶກໂດຍມຸສລິມ, ເລກທີ (1297).

² ບັນທຶກໂດຍ ອັລບຸກາຣິ, ເລກທີ (1773) ແລະ ມຸສລິມ, ເລກທີ (1349).

ລາຍງານຈາກທ່ານ ອັບດຸລລໍຫໍ້ ບິນ ມັສອຸດ ຣໍດີຍັລລໍຮຸ ອັນຮຸ ເລົ່າວ່າ: ທ່ານຮໍສຸດລໍຫໍ້ ﷺ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«تَابِعُوا بَيْنَ الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ، فَإِنَّهُمَا يَنْفِيَانِ الْفَقْرَ وَالذُّنُوبَ كَمَا يَنْفِي الْكَبِيرُ خَبَثَ الْحَدِيدِ وَالذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ، وَلَيْسَ لِلْحَجِّ الْمَبْرُورِ ثَوَابٌ إِلَّا الْجَنَّةُ».

«ຈົ່ງເຮັດຫ້ຈ ແລະ ອຸມເຮາະຫໍ້ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງກັນ, ເພາະທັງສອງນັ້ນຈະລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ບາບຕ່າງໆ ດັ່ງທີ່ເຕົາເປົ່າລົມ¹ ຂະຈັດສິ່ງເຈືອປົນຂອງເຫຼັກ, ຄໍາ ແລະ ເງິນ, ແລະ ຫ້ຈທີ່ຖືກຕອບຮັບນັ້ນ ບໍ່ມີການຕອບແທນໃດໆ ນອກຈາກສວນສະຫວັນ»².

ແລະ ສິ່ງທີ່ສະເພາະໃນຣໍມະດອນ: ລາຍງານຈາກທ່ານອິບນຸ ອັບບາສ ຣໍດີຍັລລໍຮຸ ອັນຮຸມາ ແທ້ຈິງທ່ານນະບີ ﷺ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«عُمْرَةٌ فِي رَمَضَانَ تَقْضِي حَجَّةً مَعِيَ».

«ການເຮັດອຸມເຮາະຫໍ້ໃນເດືອນຣໍມະດອນ ທຽບເທົ່າກັບການເຮັດຫ້ຈຮ່ວມກັບຂ້ອຍ»³.

ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດພິທີກໍາອຸມເຮາະຫໍ້

ປະການທີ່ໜຶ່ງ: ຂໍ້ກຳນົດຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບສະຖານທີ່ ມະວາກິຕ

ອັລ-ມະວາກິຕ: ຄືບັນດາສະຖານທີ່ ທີ່ທ່ານນະບີ ﷺ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ທີ່ຕັ້ງໃຈຈະປະກອບພິທີຮັຈ ຫຼື ອຸມເຮາະຫໍ້ ໄດ້ຄ່ອງອີຫໍ້ຮອມຈາກສະຖານທີ່ດັ່ງກ່າວ.

¹ ສະຖານທີ່ກໍ່ໄຟຂອງຊ່າງຕຶເຫຼັກ ແລະ ຊ່າງທອງ. ອັລຕັມຮິດ ຂອງ ອິບນ໌ ອັບດີລບັຮ (15/102)

² ບັນທຶກໂດຍ ອັດຕິຣມັຊີ, ເລກທີ (810), ແລະ ອັນນະສາອີ, ເລກທີ (2631).

³ ບັນທຶກໂດຍ ອັລບຸກຄໍຣີ, ເລກທີ (1863) ແລະ ມຸສລິມ, ເລກທີ (1256).

ດັ່ງນັ້ນ ຜູ້ໃດທີ່ຜ່ານໜຶ່ງໃນສະຖານທີ່ເຫຼົ່ານັ້ນ
ໂດຍຕັ້ງໃຈຈະປະກອບພິທີຮັຈ ຫຼື ອຸມເຣາະຫໍ
ຈຳເປັນຕ້ອງຄອງອິທິຣອມຈາກທີ່ນັ້ນ, ແລະ
ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ລາວເດີນທາງຜ່ານໄປໂດຍບາດສະຈາກການຄ
ອງອິທິຣອມ.

ສ່ວນຜູ້ທີ່ຢູ່ໃກ້ເມືອງມັກກະຫໍ ຈາກເຂດມີກີອດເຫຼົ່ານີ້:
ດັ່ງນັ້ນ ມີກີອດຂອງລາວກໍຄືບ່ອນທີ່ລາວຢູ່
ຈຶ່ງໃຫ້ລາວຄອງອິທິຣອມຈາກບ່ອນນັ້ນ ເພື່ອເຮັດຫັຈ ແລະ
ອຸມເຣາະຫໍ.

ສ່ວນຊາວເມືອງມັກກະຫໍ ແລະ
ຜູ້ທີ່ຕັ້ງເຈດຕະນາຄອງອິທິຣອມຈາກທີ່ນັ້ນ
ແມ່ນໃຫ້ພວກເຂົາຄອງອິທິຣອມເພື່ອເຮັດຫັຈຈາກເມືອງມັກ
ກະຫໍ, ສ່ວນການເຮັດອຸມເຣາະຫໍນັ້ນ,
ພວກເຂົາຈະຕ້ອງອອກໄປຍັງເຂດອັລ-ຮິລ ແລະ
ເຮັດການຄອງອິທິຣອມຈາກທີ່ນັ້ນ, ເຊັ່ນອັດຕັນອີມ ແລະ
ສະຖານທີ່ອື່ນໆ.

ແລະ ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຍົນ: ໃຫ້ລາວຄອງອິທິຣອມ
ເມື່ອຜ່ານຈຸດທີ່ຂະໜານກັບມີກີອດ, ສະນັ້ນໃຫ້ກຽມໃຕ ແລະ
ສ້ວມໃສ່ເສື້ອຜ້າອິທິຣອມ ກ່ອນທີ່ຈະໄປຮອດມີກີອດ, ດັ່ງນັ້ນ
ເມື່ອຜ່ານຈຸດທີ່ຂະໜານກັບມັນແລ້ວ
ກໍໃຫ້ຕັ້ງເຈດຕະນາຄອງອິທິຣອມໃນທັນທີ, ແລະ
ບໍ່ເປັນທີ່ອະນຸຍາດສຳລັບລາວທີ່ຈະເລື່ອນມັນອອກໄປຈົນກວ່າ
ຈະລົງຈອດຢູ່ສະໜາມບິນ, ແລະ
ລາວສາມາດລະມັດລະວັງໄວ້ກ່ອນ ໂດຍການກ່າວຕັລບິຍະຮີ
ກ່ອນທີ່ຈະໄປຮອດມີກີອດ

ເພາະຢ້ານວ່າຈະພາດສະຖານທີ່ກ່າວຕົວບິຍະຮູ້;
ເນື່ອງຈາກຄວາມໄວຂອງເຮືອບິນ.

ປະການທີສອງ: ວິທີການຄອງອິທິຣອມ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດຕ່າງໆ:

ສິ່ງທີ່ຖືກບັນຍັດສຳລັບຜູ້ທີ່ຕ້ອງການຄອງອິທິຣອມ
ມີດັ່ງນີ້:

1. ການອາບນ້ຳລ້າງຕົວໃຫ້ສະອາດ,
ເຊິ່ງມັນເປັນຊຸນນະທຳທີ່ຖືກເນັ້ນໜັກສຳລັບຜູ້ຊາຍ ແລະ
ແມ່ຍິງ ລວມເຖິງຜູ້ທີ່ມີເລືອດປະຈຳເດືອນ ແລະ
ເລືອດຫລັງການເກີດລູກ.

2. ການໃສ່ນ້ຳຫອມທີ່ດີທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ເຂົາສາມາດຫາໄດ້
ຈາກນ້ຳມັນໄມ້ຫອມ ຫຼື ອື່ນໆ ໃສ່ທີ່ຫົວ ແລະ
ໜວດເຄົາຂອງເຂົາ, ແລະ
ຈະບໍ່ເປັນຫຍັງຫາກສິ່ງດັ່ງກ່າວຍັງຄົງຢູ່ຫລັງຈາກຕັ້ງເຈດຕະ
ນາຄອງອິທິຣອມແລ້ວ. ສຳລັບແມ່ຍິງນັ້ນ
ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ໃຊ້ເຄື່ອງຫອມ (ນ້ຳຫອມ) ທີ່ມີກິ່ນ;
ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຜູ້ຊາຍອື່ນໄດ້ກິ່ນຫອມນັ້ນ.

3. ໃຫ້ສວມໃສ່ເຄື່ອງນຸ່ງອິທິຣອມ, ເຊິ່ງໄດ້ແກ່ ຜ້າອີຊາຣ
ແລະ ຜ້າຮີດາ, ແລະ ເປັນຊຸນນະຮູບໃຫ້ເປັນສີຂາວທີ່ສະອາດ ຫຼື
ຊື່ໃໝ່. ແລະ
ແມ່ຍິງສາມາດຄອງອິທິຣອມໃນເຄື່ອງນຸ່ງຕາມທີ່ນາງປະສົງໄດ້
ໂດຍບໍ່ມີການປະດັບປະດາ,
ແຕ່ໃຫ້ນາງຫຼີກລ່ຽງການໃສ່ຜ້າຄຸມໜ້າ ແລະ ຖົງມື, ແລະ
ໃຫ້ນາງປົກປິດໃບໜ້າ ແລະ ມືທັງສອງຂອງນາງດ້ວຍສິ່ງອື່ນ.

ເປັນຊຸມນະຣົມໃນການສວມໃສ່ຜ້າຂາວຄອງອິຫັຣອມ
ຫຼັງຈາກການລະຫມາດ ບໍ່ວ່າຈະເປັນລະມາດຜົນ ຫຼື
ການລະມາດຊຸມນະຣົມ.

ຈາກນັ້ນກໍ່ໃຫ້ກ່າວວ່າ: (ລັບໂບກ໌ລໍ ຮຸມມະ ອຸມເຣາະຫັ),
ແລະ ຫາກລາວເຮັດອຸມເຣາະຫັແທນຜູ້ອື່ນ ກໍ່ໃຫ້ກ່າວວ່າ:
(ລັບໂບກ໌ລໍ ຮຸມມະ ອຸມເຣາະຕັນ ອັນ ຜູລານ).

ແລະ

ຖ້າຫາກຜູ້ທີ່ຕ້ອງການຄອງອິຫັຣອມຢ້ານວ່າມີສິ່ງກົດຂວາງໃ
ດມາຍັບຢັ້ງລາວຈາກການປະກອບພິທີກຳຂອງຕົນໃຫ້ສົມບູນ
, ກໍ່ລົມຄວນທີ່ລາວຈະຕັ້ງເງື່ອນໄຂໃນເວລາຄອງອິຫັຣອມ
ໂດຍກ່າວວ່າ: (ລັບໂບກ໌ລໍ ຮຸມມະ ອຸມເຣາະຕັນ, ແລະ
ຖ້າຫາກມີສິ່ງກົດຂວາງໃດມາຍັບຢັ້ງຂ້າພະເຈົ້າ,
ສະຖານທີ່ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະຫຼຸດພົ້ນຈາກອິຫັຣອມ
ກໍ່ຄືບ່ອນທີ່ພຣະອົງໄດ້ກັກຂັງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້).

ດັ່ງນັ້ນ,

ເມື່ອລາວໄດ້ຕັ້ງເງື່ອນໄຂ

ແລະ

ໄດ້ເກີດມີສິ່ງທີ່ມາກົດກັນລາວຈາກການປະກອບພິທີກຳຂອງ
ຕົນໃຫ້ສົມບູນ, ລາວກໍ່ສາມາດຫຼຸດພົ້ນຈາກອິຫັຣອມໄດ້ ແລະ
ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ຈະຕ້ອງຊົດໃຊ້ສຳລັບລາວ.

ຈາກນັ້ນ ໃຫ້ກ່າວຄຳຕັ້ງເງື່ອນໄຂໃຫ້ຫຼາຍໆ ວ່າ:
(ລັບໂບກ໌ລໍຮຸມມະ ລັບໂບກ໌, ລັບໂບກະ ລາຊະຣິກະ ລາກະ
ລັບໂບກ໌, ອິນນັລຣຳດະ ວັນນິມະຕະ ລາກະ ວັລມຸລກ໌, ລາຊະຣິ
ກະລາຫ໌)¹, ໃຫ້ຜູ້ຊາຍຍົກສຽງດັງຂຶ້ນໃນການກ່າວ, ແລະ

¹ ຄວາມໝາຍຂອງການກ່າວຂອງມະນຸດທີ່ວ່າ: (ລັບໂບກະ) ໝາຍເຖິງ:
ຂ້າພະເຈົ້າພ້ອມຮັບໃຊ້ພຣະອົງ ໂອພຣະຜູ້ອະພິບານ, ຄັ້ງແລ້ວຄັ້ງເລີຍ, ແລະ

ແມ່ຍິງກໍເຊັ່ນດຽວກັນ ຕາບໃດທີ່ນາງບໍ່ໄດ້ຢູ່ຕໍ່ໜ້າຜູ້ຊາຍອື່ນ
(ທີ່ບໍ່ແມ່ນມະຮົຣອມ). ແລະ

ເປັນສິ່ງທີ່ສົມຄວນສໍາລັບຜູ້ທີ່ຄອງອິຣົຣອມທີ່ຈະກ່າວຕົວບີຍ
ະຫ໌ໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ໂດຍສະເພາະເມື່ອມີການປ່ຽນແປງອິຣົຍາບົດ
ແລະ ເວລາ ເຊັ່ນ: ຂະນະທີ່ຂຶ້ນບ່ອນສູງ, ຫຼື ລົງບ່ອນຕ່ຳ, ຫຼື
ເມື່ອເຂົ້າສູ່ຍາມກາງຄືນ ຫຼື ກາງເວັນ.

ການກ່າວຕົວບີຍະຫ໌ແມ່ນເປັນສິ່ງທີ່ຖືກບັນຍັດໄວ້ໃນການ
ປະກອບພິທີອຸມເຣາະຫ໌ ດັ່ງແຕ່ການຄອງອິຣົຣອມ
ຈົນກວ່າຈະເລີ່ມຕົ້ນການຕໍ່ອາຟ.

ຜູ້ທີ່ຄອງອິຣົຣອມຈໍາເປັນຕ້ອງລະມັດລະວັງຈາກການຕົກ
ຢູ່ໃນສິ່ງໃດໜຶ່ງຈາກບັນດາຂໍ້ຫ້າມຂອງການຄອງອິຣົຣອມ
ຈົນກວ່າຈະພົ້ນຈາກສະພາວະອິຣົຣອມຂອງຕົນ.

ຄວາມໝາຍຂອງມັນຄື: ການຕອບຮັບຂອງມະນຸດຕໍ່ພຣະຜູ້ອະພິບານຂອງເຂົາ ແລະ
ການຍືນຍົດໃນການເຊື່ອຝັງຕໍ່ພຣະອົງ. “ແທ້ຈິງການສັນລະເສີນ, ຄວາມໂປດປານ ແລະ
ອໍານາດ ເປັນຂອງພຣະອົງ” ການສັນລະເສີນ:
ແມ່ນການພັນລະນາຜູ້ທີ່ຖືກສັນລະເສີນດ້ວຍຄວາມສົມບູນ ພ້ອມກັບຄວາມຮັກ ແລະ
ການໃຫ້ກຽດ, ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອຖືກກ່າວຊື່ ຈົ່ງກາຍເປັນການອົກຍ້ອງ. ແລະ ຄວາມໂປດປານ:
ຄືສິ່ງທີ່ອັລລ໌ຫຼົງປະທານຄວາມໂປດປານໃຫ້ແກ່ບ່ອງບ່າວຂອງພຣະອົງ
ຈາກການໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່ປາຖະໜາ ແລະ ການປົກປ້ອງຈາກສິ່ງທີ່ບໍ່ດີ, ແລະ ຄໍາກ່າວທີ່ວ່າ:
(ມຸລາ) ໝາຍເຖິງ ແລະ ອໍານາດນັ້ນເປັນຂອງພຣະອົງ, ດັ່ງນັ້ນ ອັລລ໌ຫຼົງຈໍາເລີນ
ຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ ພຣະອົງຄືຜູ້ຊົງຄອບຄອງພຽງພຣະອົງດຽວ, ແລະ ຄໍາກ່າວທີ່ວ່າ: (ລາຊະຣີ
ກະລະກາ) ໝາຍເຖິງ
ບໍ່ມີຜູ້ໃດເປັນພາຄີຮ່ວມກັບພຣະອົງໃນສິ່ງທີ່ເປັນສິດທິສະເພາະຂອງອັລລ໌ຫຼົງ ຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ
ຜູ້ຊົງກຽດຕິຍົດ ຈາກບັນດາຄຸນລັກສະນະອັນສົມບູນຂອງພຣະອົງ
ລວມເຖິງການເປັນເອກະພາບຂອງພຣະອົງໃນການຄອບຄອງ, ການສ້າງ,
ການບໍລິຫານຈັດການ ແລະ ການເປັນພຣະເຈົ້າທີ່ຖືກເຄົາລົບຮັກດີຢ່າງແທ້ຈິງ.
ຫນັງສືລວມ ພະຕາວາ ແລະ ຣໍຊາອິວ ອັລຊ໌ໄຊມິນ (22/ 96) ໂດຍສະຫຼຸບ.

ປະການທີສາມ: ລັກສະນະການຕໍ່ວາຟ

ເມື່ອຜູ້ທີ່ຄອງອິຫຼັດຮອມເຂົ້າມັສຍິດອັລ-ຫະຮອມ,
ເປັນສູນນະຫຼັກໃຫ້ລາວກ້າວຕົນຂວາເຂົ້າກ່ອນ ແລະ
ກ່າວດູອາເຂົ້າມັສຍິດ, ແລະ
ຈາກສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງທີ່ສຸດທີ່ມີລາຍງານໃນເລື່ອງນັ້ນ ກໍ່ຄືດູອາ:
"ອັລລໍຮຸມ ມັຟຕະຫລີ ອັບວາບະ ເຣາະຫມະຕິກ", ແລະ
ດູອານີ້ໃຫ້ກ່າວໃນເວລາທີ່ຈະເຂົ້າມັສຍິດໃດກໍ່ຕາມ, ແລະ
ບໍ່ໄດ້ສະເພາະສໍາລັບ ມັສຍິດອັລ-ຫະຮອມ.

ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອລາວຕ້ອງການທີ່ຈະເລີ່ມຕົ້ນການຕໍ່ວາຟ,
ກໍ່ໃຫ້ລາວຢຸດການກ່າວຕົວບີຍະຮ໌, ແລະ
ປະຕິບັດການເປີດບ່າໄຫລ່ເບື້ອງຂວາ, ແລະ
ວິທີການເປີດບ່າໄຫລ່ເບື້ອງຂວາຄື:

ເອົາສ່ວນກາງຂອງຜ້າຄຸມສ່ວນເທິງສອດໄວ້ກ້ອງແຂນຂວາ
ແລະ

ເອົາຊາຍຜ້າທັງສອງຂ້າງມາພາດໄວ້ເທິງບ່າໄຫລ່ເບື້ອງຊ້າຍ,
ແລະ ເມື່ອເສັດສິ້ນຈາກການຕໍ່ວາຟແລ້ວ,
ກໍ່ໃຫ້ລາວຈັດຜ້າຄຸມສ່ວນເທິງໃຫ້ກັບຄືນສູ່ສະພາບເດີມກ່ອນ
ການຕໍ່ວາຟ;

ເພາະວ່າການເປີດບ່າໄຫລ່ເບື້ອງຂວານັ້ນແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດສະ
ເພາະໃນການຕໍ່ວາຟເທົ່ານັ້ນ.

ຈາກນັ້ນກໍ່ໃຫ້ເຂົ້າໄປຫາຫົນດໍາ

ແລ້ວສໍາຜັດຫົນດໍາດ້ວຍມືຂວາ ແລະ ຈຸບ,
ຖ້າຫາກບໍ່ສາມາດຈຸບໄດ້ ກໍ່ໃຫ້ສໍາຜັດດ້ວຍມື,
ແລ້ວຈຸບມືຂອງຕົນ, ຖ້າຫາກບໍ່ສາມາດສໍາຜັດດ້ວຍມືໄດ້,
ກໍ່ໃຫ້ສໍາຜັດດ້ວຍສິ່ງທີ່ຕິດໂຕມາ ເຊັ່ນ: ໄມ້ເທົ້າ ຫຼື ສິ່ງອື່ນໆ

ທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ແລ້ວຈູບສິ່ງນັ້ນ, ຖ້າຫາກບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້
ກໍໃຫ້ຫັນໜ້າໄປທາງຫົນດຳ ແລະ ຊື້ມີໄປທາງນັ້ນ
ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຈູບມື, ແລະ ສິ່ງທີ່ປະເສີດກວ່າແມ່ນ
ການບໍ່ແກ້ງແຍ້ງ

ອັນຈະເປັນການສ້າງຄວາມເດືອດຮ້ອນໃຫ້ຜູ້ອື່ນ ແລະ
ເຮັດໃຫ້ຕົນເອງໄດ້ຮັບຄວາມເດືອດຮ້ອນຈາກພວກເຂົາ.

ແລະ ໃຫ້ກ່າວໃນຂະນະທີ່ສຳຜັດຫົນດຳ ຫຼື
ຊື້ໄປທາງນັ້ນກ່າວວ່າ: (ອັລລໍຮຸ ອັກບັຣ).

ຫຼັງຈາກນັ້ນ ໃຫ້ໄປທາງຂວາ
ໂດຍໃຫ້ກະອະບະຫຼືຢູ່ທາງເບື້ອງຊ້າຍຂອງຕົນ, ແລະ
ເມື່ອໄປຮອດຮຸກຸນຍະມານີ ກໍໃຫ້ລູບສຳຜັດ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຈູບ,
ຖ້າຫາກບໍ່ສະດວກ ກໍບໍ່ຕ້ອງເບຍດສຽດ, ແລະ
ບໍ່ຕ້ອງຊື້ມີໄປຫາ.

ແລະໃຫ້ກ່າວລະຫວ່າງຮຸກຸນລ ອັລຢາມານີ ແລະ ຫົນດຳວ່າ:
"ຮອບບະນາ ອາຕີນາ ພິດດຸນຍາ ຮາສານະຫຼື ວະພິລ
ອາຄິເຣາະຫຼື ຮາສານະຫຼື ວະກິນາ ອະຊາບັນ ນາຣ"

(ໂອ ພຣະຜູ້ອະພິບານຂອງພວກເຮົາ,
ຂໍພຣະອົງຊົງປະທານຄວາມດີງາມໃນໂລກນີ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ
ແລະ ຄວາມດີງາມໃນໂລກໜ້າ ແລະ
ຊົງປົກປ້ອງພວກເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກການລົງໂທດແຫ່ງໂພນະຣິ
ກ)

ແລະ ທຸກໆ ຄັ້ງທີ່ຜ່ານຫົນດຳ ກໍໃຫ້ຊື້ມີໄປທາງນັ້ນ
ພ້ອມກ່າວວ່າ: (ອັລລໍຮຸ ອັກບັຣ).

ແລະ ໃຫ້ກ່າວໃນສ່ວນທີ່ເຫຼືອຂອງການຕໍາວາຜ
ດ້ວຍການລໍາລຶກ, ການຂໍດູອາ ແລະ ການອ່ານອັລກຸຣອານ
ຕາມຄວາມປະສົງ ແລະ ສະດວກ.

ແລະ ສຸນນະຫິໃຫ້ຍ່າງໄວໆ ໃນສາມຮອບທໍາອິດເທົ່ານັ້ນ,
ແລະ ອັລ-ຣໍມັລ ໝາຍເຖິງ :
ການຍ່າງໄວຟ້ອມກັບການກ້າວຂາສັ້ນໆ,
ສ່ວນສີ່ຮອບທີ່ເຫຼືອແມ່ນບໍ່ມີການອັລ-ຣໍມັລ,
ພຽງແຕ່ໃຫ້ຍ່າງຕາມປົກກະຕິ.

ເມື່ອສໍາເລັດການຕໍາວາຜແລ້ວ, ໃຫ້ກ້າວໄປຍັງມະກອມ
ອົບຣໍຣິມ ແລ້ວອ່ານວ່າ:

{...وَاتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى...}

(...ແລະ
ຟວກເຈົ້າຈົ່ງຍຶດເອົາມະກອມອົບຣໍຣິມເປັນສະຖານທີ່ລະຫມາ
ດ...), [ອັລ-ບາກໍຣາຫະ: 125] ຈາກນັ້ນ
ໃຫ້ລະຫມາດສອງຣໍກະອັດດ້ານຫຼັງຂອງມັນ
ຖ້າຫາກສາມາດເຮັດໄດ້, ແຕ່ຖ້າຫາກບໍ່ສາມາດ
ກໍໃຫ້ລະຫມາດຢູ່ສະຖານທີ່ໃດກໍ່ໄດ້ໃນມັສຍິດ,
ໃຫ້ອ່ານໃນຣໍກະອັດທໍາອິດ ຫຼັງອ່ານຟາຕີຫະຫິ:

{قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ}

(ກຸລຍາ ໂອຍູຮັລ ກາຟິຣຸນ)

ຈົ່ງກ່າວວ່າ: ໂອ້ ບັນດາຜູ້ປະຕິເສດສັດທາ [ອັລ-ກາຟິຣຸນ:
1] ແລະ ອ່ານໃນຣໍກະອະຫິທີ່ສອງ ຫຼັງອ່ານຟາຕີຫະຫິ:

{قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ}

(ກຸລຣຸ ວັລລໍຣຸ ອະຮັດ)

ຈົ່ງກ່າວເຖິງ ມຸຮ່າມັດ ພຣະອົງ
ຄືອັລລຳຫຼໍຼຸຊິງເອກະໜຶ່ງດຽວ. [ອັລ-ອີກລາສ: 1]

ປະການທີສີ່: ລັກສະນະຂອງການສະແອ

ເມື່ອເຮັດສິນຈາກການຕໍ່ອາຟ ແລະ
ການລະຫມາດສອງຮ່າກະອັດແລ້ວ, ກໍ່ໃຫ້ອອກໄປທີ່ມັສອາ,
ແລະ ເມື່ອເຂົ້າໃກ້ຟູເຂົາຊໍວາ ກໍ່ໃຫ້ອ່ານ:

{إِنِّ الصَّافَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ...}

(ອິນນັສ ຊໍຟາ ວັລມັຣວະຕະ ມິນຊາອາ ອິຣິລລາຫ໌)
ຄວາມວ່າ (ແທ້ຈິງ ຟູເຂົາຊໍວາ ແລະ ມັຣວະຫ໌
ນັ້ນແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຈາກເຄື່ອງໝາຍຕ່າງໆຂອງອັລລຳຫຼໍຼຸຊິງ...)
[ອັລ-ບະກຳຮາຮາຫ໌: 158]. ແລະ ກ່າວຕໍ່ອີກວ່າ:

«أُبَدَأُ بِمَا بَدَأَ اللَّهُ بِهِ».

"ອັບດະອູ ບິມາ ບະດະ ອັລລຳຮຸ ບິຣີ"

«ຂ້າພະເຈົ້າເລີ່ມດ້ວຍສິ່ງທີ່ອັລລຳຫຼໍຼຸຊິງເລີ່ມ»¹.

ຈາກນັ້ນ ໃຫ້ຂຶ້ນໄປທີ່ສໍ່ຟາ ຈົນກວ່າຈະເບິ່ງເຫັນກາບະຫ໌
ຫລື ທິດທາງຂອງກາບະຫ໌, ແລ້ວຫັນຫນ້າໄປທາງກາບະຫ໌,
ຈາກນັ້ນໃຫ້ກ່າວໃຫ້ເອກະພາບແດ່ອັລລຳຫຼໍຼຸຊິງ ແລະ ກ່າວຕັກບິຣ
ດັ່ງນີ້:

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ،
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَرَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ»، ثُمَّ دَعَا
بَيْنَ ذَلِكَ. قَالَ مِثْلَ هَذَا ثَلَاثَ مَرَّاتٍ.

(ລາອິລາຮະ ອິລລຳລຳຮຸ ວະຫ໌ດະຮຸ ລາຊະຣີ ກະລາຮຸ,
ລະຮຸລມຸລກຸ ວະລາຮຸລ ຮຳດຸ ວະຮຸວາ ອະລາກຸລ ລິໄຊອິນ ກໍດິຣ,

¹ ບັນທຶກໂດຍມຸສລິມ, ເລກທີ (1218).

ລາອິລາຣະ ອິລລັລວໍຣຸ ວະຫັດະຣຸ, ອັນຈະຊະ ວະດະຫັ, ວະນະຊໍຣໍ
ອັບດະຫັ, ວະຣາຊະມັລ ອະຫັຊາບບະ ວະຫັດະ)
ຈາກນັ້ນ ກໍ່ຂໍພອນໃນລະຫວ່າງນັ້ນ. ແລະໃຫ້ກ່າວເຊັ່ນນີ້ ສາມ
ຄັ້ງ.

“ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າອື່ນໃດນອກຈາກອັລລໍຮ໌ ພຽງພຣະອົງດຽວ
ບໍ່ມີພາຄີໃດໆ ລໍາລັບພຣະອົງ, ອຳນາດການປົກຄອງ ແລະ
ມວນການສັນລະເສີນເປັນຂອງພຣະອົງ,
ພຣະອົງຊົງມີພະລານຸພາບເໜືອສັບພະສິ່ງທັງປວງ,
ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າອື່ນໃດນອກຈາກອັລລໍຮ໌ ພຽງພຣະອົງດຽວ,
ພຣະອົງຊົງເຮັດໃຫ້ຄຳໝັ້ນສັນຍາຂອງພຣະອົງເປັນຈິງ, ແລະ
ພຣະອົງຊົງໃຫ້ໃຊ້ຊະນະແກ່ບ່າວຂອງພຣະອົງ, ແລະ
ພຣະອົງຊົງປາບພາຍເຫຼົ່າຜັນທະມົດ (ຂອງສັດຕູ)
ດ້ວຍພຣະອົງພຽງອົງດຽວ”

ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍ່ລົງມາຈາກຜູ້ເຂົ້າຊໍຟາ,
ແລ້ວຍ່າງໄປທີ່ຜູ້ເຂົ້າມັຣວະຫັ, ເມື່ອໄປເຖິງຫຼັກໝາຍສີຂຽວ
ກໍ່ໃຫ້ຜ້າວຍ່າງ ຫຼື ແລ່ນໄວ, ແລະ
ເມື່ອໄປເຖິງຫຼັກໝາຍສີຂຽວອັນທີສອງ
ກໍ່ໃຫ້ຍ່າງຕາມປົກກະຕິ, ແລະ
ບໍ່ມີບົດບັນຍັດໃຫ້ແມ່ຍິງແລ່ນໄວ.

ດັ່ງນັ້ນ, ເມື່ອໄປຮອດຜູ້ ອັລ-ມັຣວະຫັ
ກໍ່ຖືກບັນຍັດໃຫ້ລາວປະຕິບັດສິ່ງທີ່ໄດ້ປະຕິບັດເທິງຜູ້ ອັລ-
ຊໍຟາ (ຂໍ້ທີ 2).

ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍ່ລົງມາຈາກຜູ້ເຂົ້າມັຣວະຫັ,
ແລ້ວຍ່າງໄປທີ່ຜູ້ເຂົ້າຊໍຟາ, ເມື່ອໄປເຖິງຫຼັກໝາຍສີຂຽວ
ກໍ່ໃຫ້ຜ້າວຍ່າງ ຫຼື ແລ່ນຍ່າງໄວ, ແລະ

ເມື່ອໄປເຖິງຫຼັກໝາຍສີຂຽວອັນທີສອງ
ກໍ່ໃຫ້ຢ່າງຕາມປົກກະຕິ.

ແລະ ໃຫ້ປະຕິບັດເຊັ່ນນັ້ນ ຈົນກວ່າຈະຄົບ 7 ຮອບ,
ຂາໄປຈາກພູເຂົາຊໍຟາ ຫາ ມ້ຮວະຫໍ ນັບເປັນໜຶ່ງຮອບ, ແລະ
ຂາກັບຈາກມ້ຮວະຫໍ ຫາ ພູເຂົາຊໍຟາ ກໍ່ນັບເປັນອີກໜຶ່ງຮອບ.

ແລະ ໃຫ້ກ່າວໃນຂະນະທີ່ສະແຫວງຫາ ດ້ວຍການລໍາລຶກ,
ການຂໍດູອາ ແລະ ການອ່ານ ຕາມຄວາມປະສົງ ແລະ
ຄວາມຕ້ອງການ.

ປະການທີຫ້າ: ວິທີການໂກນຜົມ ແລະ

ການຕັດຜົມສັ້ນ:

ເມື່ອຜູ້ທີ່ເຮັດອຸມເຮາະຫໍ່ເຮັດການຕໍ່ວາຟ ແລະ
ການສະແອສຳເລັດແລ້ວ, ລາວຈຳເປັນຕ້ອງໂກນຫົວ ຫຼື
ຕັດຜົມ ຫາກລາວເປັນຜູ້ຊາຍ, ແລະ
ຊຸນນະຫໍ່ແມ່ນໃຫ້ການໂກນຫົວ ຫຼື
ການຕັດຜົມສັ້ນທົ່ວທັງຫົວ.

ແລະ ການໂກນຫົວແມ່ນດີກວ່າການຕັດຜົມ,
ຍົກເວັ້ນແຕ່ວ່າຊ່ວງເວລາຂອງການເຮັດຫໍ່ຈອຍໃກ້ເຂົ້າມາ
ຈົນບໍ່ມີເວລາພຽງພໍໃຫ້ຜົມປັ່ງຂຶ້ນມາໃໝ່; ດັ່ງນັ້ນ,
ການເລືອກພຽງແຕ່ການຕັດຜົມກໍ່ຈະເປັນການດີກວ່າ.

ສ່ວນຜູ້ຍິງນັ້ນ, ໃຫ້ນາງຕັດຈາກປາຍຜົມຂອງນາງ
ປະມານເທົ່າກັບຂະໜາດປາຍນິ້ວມື.

ບັນດາຂໍ້ຫ້າມໃນການຄອງອິຫິຣອມ

ບັນດາຂໍ້ຫ້າມໃນການຄອງອິຫິຣອມ ມີດັ່ງນີ້:

1. ການໂກນ, ຕັດ ຫຼື ຖອນຜົມ
ຈາກທຸກສ່ວນຂອງຮ່າງກາຍ.

2. ການຕັດເລັບທັງໝົດ ຫຼື ບາງສ່ວນ ຈາກຕີນທັ້ງສອງ ຫຼື
ມືທັ້ງສອງ.

3. ການປົກປິດຫົວດ້ວຍສິ່ງທີ່ຕິດກັບຫົວ, ເຊັ່ນ:
ໝວກລະຫມາດ, ຜ້າໂພກຫົວ, ແລະ ຜ້າສະຣະບັນ, ແລະ
ການວາງຜ້າຄຸມເທິງຫົວ, ຫຼື ການວາງຜ້າເຊັດໜ້າ, ຫຼື ຜ້າຫົ່ມ,
ຫຼື ກ່ອງເຈ້ຍ, ຫຼື ສິ່ງອື່ນໆ ທີ່ມີຈຸດປະສົງເພື່ອການປົກປິດ. ແລະ
ສິ່ງນີ້ແມ່ນສະເພາະສຳລັບຜູ້ຊາຍ ໂດຍບໍ່ລວມເຖິງແມ່ຫຍິງ.

4.
ການສວມໃສ່ເຄື່ອງນຸ່ງປົກກະຕິທີ່ຕັດຫຍິບຕາມຮູບຮ່າງຂອງ
ຮ່າງກາຍ ໃນຮູບແບບປົກກະຕິຂອງມັນ, ເຊັ່ນ:
ເສື້ອຜ້າທີ່ຕັດຫຍິບ, ສະໄລັງ, ເສື້ອ, ຖົງຕີນ ແລະ ຖົງມື. ແລະ
ສິ່ງນີ້ແມ່ນສະເພາະສຳລັບຜູ້ຊາຍ ບໍ່ລວມເຖິງແມ່ຫຍິງ;
ເນື່ອງຈາກວ່າພວກນາງຖືກຫ້າມພຽງແຕ່:

ກ. ການສວມໃສ່ນົກອບ ຫຼື ບຸຣເກາະອ໌ ຫຼື
ຜ້າປິດໜ້າທີ່ຄ້າຍຄືກັບນົກອບ, ແລະ
ນາງຈຳເປັນຕ້ອງປົກປິດໃບໜ້າຂອງນາງ
ເມື່ອຢູ່ຕໍ່ໜ້າຜູ້ຊາຍທີ່ເປັນຄົນພາຍນອກ
ດ້ວຍຜ້າປົກປິດໃບໜ້າຕາມປົກກະຕິ;
ເຖິງແມ່ນວ່າຜ້າປົກປິດນັ້ນຈະສຳຜັດກັບໃບໜ້າຂອງນາງກໍ
ຕາມ, ແລະ ບໍ່ມີບັນຍັດໃຫ້ນາງໃຊ້ຜ້າພັນ - ຫຼື
ສິ່ງອື່ນໆທີ່ຄ້າຍຄືກັນ - ໄວ້ເທິງຫົວຂອງນາງ
ເພື່ອຈຸດປະສົງບໍ່ໃຫ້ຜ້າປົກປິດສຳຜັດກັບໃບໜ້າ;
ເພາະບໍ່ມີສິ່ງທີ່ບົ່ງບອກເຖິງບັນຍັດໃນເລື່ອງດັ່ງກ່າວ.

9. ການໂກນ ຫຼື ການຕັດໃຫ້ສັ້ນ.
ອັລລ່ຫ໌ເປັນຜູ້ຊົງຮອບຮູ້ຍິ່ງ ແລະ ຂໍອັລລ່ຫ໌
ຊົງປະທານຄວາມສັນຕິຈຳເລີນ ແດ່ທ່ານນະບີ ມຸຮຳມັດ
ຂອງພວກເຮົາ.

الفهرس

ແຜ່ນຜັບສະບັບຫຍໍ້ກ່ຽວກັບຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດພິທີອຸມເຮາະຫໍ ແລະ ຂໍ້ບັນຍັດຕ່າງໆ ຂອງມັນ	2
ບົດເກົ້ນນຳ	2
ຂໍ້ທົດໝັ່ງ: ຕົ້ອນໄຂຂອງການຕອບຮັບການເຮັດອົບາດະຫໍ	2
ຂໍ້ທີ່ສອງ: ຂໍ້ກຳນົດຂອງການຮຽນຮູ້ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດພິທີອຸມເຮາະຫໍ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດຕ່າງໆ ຂອງມັນ	4
ຂໍ້ທີ່ສາມ: ຄວາມປະເສີດຂອງອຸມເຮາະຫໍ	5
ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດພິທີກຳອຸມເຮາະຫໍ	6
ປະການທີ່ໜຶ່ງ: ຂໍ້ກຳນົດຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບສະຖານທີ່ ມະວາກິຕ	6
ປະການທີສອງ: ວິທີການຄອງອິຫໍຮອມ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດຕ່າງໆ:	8
ປະການທີສາມ: ລັກສະນະການຕຳວາຟ	11
ປະການທີສີ່: ລັກສະນະຂອງການສະແອ	14
ປະການທີຫ້າ: ວິທີການໂກນຜົມ ແລະ ການຕັດຜົມສັ້ນ:	16
ບັນດາຂໍ້ຫ້າມໃນການຄອງອິຫໍຮອມ	16
ສະຫຼຸບການປະຕິບັດອຸມເຮາະຫໍ:	18